

<i>adj.</i>	adjectiv	<i>folc.</i>	folclor	<i>ord.</i>	ordinal
<i>adm.</i>	(termen)	<i>fon.</i>	fonetică	<i>ornit.</i>	ornitologie
	administrativ	<i>foto.</i>	fotografie	<i>part.</i>	participiu
<i>adv.</i>	adverb	<i>geogr.</i>	geografie	<i>peior.</i>	peiorativ
<i>agr.</i>	agricultură	<i>geol.</i>	geologie	<i>pers.</i>	personal,
<i>anat.</i>	anatomie	<i>geom.</i>	geometrie		persoană
<i>angl.</i>	anglicism	<i>gram.</i>	gramatică	<i>pict.</i>	pictură
<i>apic.</i>	apicultură	<i>hidr.</i>	hidraulică	<i>piel.</i>	pielărie
<i>arh.</i>	arheologie	<i>hort.</i>	horticultură	<i>pl.</i>	plural
<i>arhit.</i>	arhitectură	<i>hot.</i>	hotărât	<i>poet.</i>	poetic
<i>art.</i>	articol, articolat	<i>iht.</i>	ihtiologie	<i>pol.</i>	politică
<i>astr.</i>	astronomie	<i>impers.</i>	impersonal	<i>poligr.</i>	poligrafie
<i>auto</i>	auto(mobilistică)	<i>ind.</i>	indicativ	<i>pop.</i>	popular
<i>av.</i>	aviație	<i>industr.</i>	industrie	<i>pos.</i>	posesiv
<i>biol.</i>	biologie	<i>inform.</i>	informatică	<i>pred.</i>	predicativ
<i>bis.</i>	biserică	<i>interj.</i>	interjecție	<i>pref.</i>	prefix
<i>bot.</i>	botanică	<i>interog.</i>	interogativ	<i>prep.</i>	prepoziție
<i>card.</i>	(numeral) cardinal	<i>invar.</i>	invariabil	<i>pron.</i>	pronume,
<i>c.f.</i>	căi ferate	<i>ist.</i>	istorie		pronominal
<i>chim.</i>	chimie	<i>înv.</i>	învechit	<i>prop.</i>	propoziție
<i>chir.</i>	chirurgie	<i>jur.</i>	juridic	<i>psih.</i>	psihologie
<i>com.</i>	comerț	<i>lingv.</i>	lingvistică	<i>qch.</i>	ceva
<i>compl.</i>	complement	<i>lit.</i>	literatură	<i>qn.</i>	cineva
<i>conj.</i>	conjunctie	<i>livr.</i>	livresc	<i>radio</i>	radiotehnică
<i>contab.</i>	contabilitate	<i>loc.</i>	locuțiune	<i>reg.</i>	(termen) regional
<i>constr.</i>	construcție	<i>log.</i>	logică	<i>rel.</i>	religie
<i>cor.</i>	coreografie	<i>m.</i>	masculin	<i>relat.</i>	relativ
<i>culin.</i>	culinar	<i>mar.</i>	marină	<i>sg.</i>	singular
<i>dat.</i>	dativ	<i>maș.</i>	mașini	<i>silv.</i>	silvicultură
<i>dem.</i>	demonstrativ	<i>mat.</i>	matematică	<i>sport</i>	(termen) sportiv
<i>ec.</i>	economie	<i>mec.</i>	mecanică	<i>sup.</i>	superlativ
<i>el.</i>	electrotehnică,	<i>med.</i>	medicină	<i>stil.</i>	stilistică
	electricitate	<i>met.</i>	metale	<i>tehn.</i>	tehnică
<i>electron.</i>	electronică	<i>metal.</i>	metalurgie	<i>tele.</i>	telecomunicații
<i>entom.</i>	entomologie	<i>mil.</i>	(termen) militar	<i>text.</i>	textile
<i>f.</i>	(substantiv)	<i>min.</i>	miner	<i>tipogr.</i>	tipografie
	feminin	<i>mineral.</i>	mineralogie	<i>v. aux.</i>	verb auxiliar
<i>fam.</i>	familiar	<i>mit.</i>	mitologie	<i>vers.</i>	versificație
<i>farm.</i>	farmacologie	<i>muz.</i>	muzică	<i>vi.</i>	verb intransitiv
<i>fig.</i>	figurat	<i>n.</i>	(substantiv) neutru	<i>vit.</i>	viticultură
<i>fil.</i>	filozofie	<i>neg.</i>	negativ	<i>vân.</i>	vânătoare
<i>fin.</i>	finanțe	<i>nehot.</i>	nehotărât	<i>vr.</i>	verb reflexiv
<i>fiz.</i>	fizică	<i>num.</i>	numeral	<i>vt.</i>	verb tranzitiv
<i>fiziol.</i>	fiziologie	<i>opt.</i>	optică	<i>zool.</i>	zoologie

A

A, a *m. invar.* (litera) A, a. // *depuis A jusqu'à Z* de la A la Z, de la început până la sfârșit; *fam. ne savoir ni ~ ni B* a nu ști nimic, a nu ști carte, a nu avea habar.

à *prep.* [à+ le = **au**; à+ les = **aux**] 1) la; ~ *midi* la prânz; *aller ~ l'école* a se duce la școală; *vivre ~ Rome* a locui la Roma; ~ *l'ordre du jour* la ordinea zilei; ~ *gauche* la stânga. 2) pe; ~ *demain* pe mâine; ~ *pied* pe jos; ~ *la prochaine* pe curând. 3) cu; ~ *l'aide* cu ajutorul; ~ *bras ouverts* cu brațele deschise; *mot ~ mot* cuvânt cu cuvânt; *pas ~ pas* pas cu pas. 4) până la; ~ *la fin* până la urmă; *de six ~ dix heures* de la (ora) șase până la zece. 5) după, conform, potrivit; ~ *notre avis* după părerea noastră; ~ *la mode* potrivit modei. 6) de; *machine ~ laver* mașină de spălat; *appartement ~ louer* apartament de închiriat. 7) ca, drept; *prendre ~ témoin* a lua ca martor. 8) câte; *petit ~ petit* puțin câte puțin. 9) din; ~ *la volée* din zbor. 10) în; ~ *la hâte* în grabă; *jeter ~ la mer* a arunca în mare. 11) cu funcție de dativ sau genitiv; *il passe le stylo ~ Pierre* el transmite stiloul lui Petru; *ce stylo est ~ lui* acest stilou este al lui.

abaissant, ~e *adj. fig.* umilitor; degradant.

abaissement *m.* 1) coborâre. 2) scădere, reducere, micșorare; ~ *des salaires* micșorarea salariilor; ~ *de la température* scăderea temperaturii. 3) *fig.* umilire. 4) *fig.* decădere, degradare.

abaisser **1.** *vt.* 1) a coborî, a lăsa în jos; ~ *son chapeau sur le front* a-și trage pălăria pe ochi. 2) *fig.* a micșora, a reduce; ~ *le prix* a micșora prețul. **2.** *vr.* 1) a se coborî, a se umili. 2) *fig.* a se înjosi.

abandon *m.* 1) abandonare, părăsire. 2) *sport* abandon. 3) *jur.* renunțare, cedare.

abandonner **1.** *vt.* 1) a părăsi, a abandona; ~ *sa famille* a-și părăsi familia. 2) a renunța; ~ *ses projets* a renunța la planurile sale. 3) *jur.* a ceda (drepturi, bunuri). **2.** *vr. fig.* a se lăsa pradă; *s' ~ au désespoir* a se lăsa pradă disperării.

abasourdir *vt.* 1) a asurzi. 2) *fig.* a conșterna. 3) a uimi, a ului.

abat *m.* (în expr.) *pluie d'~* aversă, ploaie torențială (de scurtă durată).

abâtardir **1.** *vt., vr.* a (se) altera, a (se) strica. **2.** *vr.* a degenera.

abâtardissement *m.* 1) alterare, stricare. 2) degenerare.

abat-jour [abajur] *m. invar.* 1) abajur. 2) *constr.* luminator.

abattage *m.* abataj.

abattement *m.* (stare de) descurajare, depresiune.

abattoir *m.* abator.

abattre **1.** *vt.* 1) a abate, a culca la pământ, a prăvăli. 2) a tăia, a doborî; ~ *un arbre* a tăia un copac. 3) *fig.* a descuraja, a demoraliza. 4) a omori; a răpune. // ~ *un avion* a doborî un avion; ~ *au vol* a doborî din zbor; ~ *de la besogne* a munci din greu. **2.** *vr.* 1) a cădea, a se prăbuși. 2) a se năpusti. 3) (*despre vânt, furtună*) a se domoli, a se potoli. 4) a se îndepărta, a se abate.

abattage *m.* 1) tăiere (a vitelor, a copacilor). 2) *fam.* ceartă, săpuneală.

abbaye [abei] *f.* abație, mănăstire.

abbé *m.* abate.

abbesse *f.* stareță.

A B C m. abr. abécédaire 1) abecedar. 2) *fig.* noțiuni elementare. // *commencer par* ~ a începe de la început.
abcès [apsɛ] *m.* abcès, enfi și cărți
abdication *f.* abdicare; *fig.* renunțare.
abdiquer *vt.* 1) a abdică; a renunța. 2) *vi.* a ceda; ~ *devant les difficultés* a ceda în fața dificultăților.
abdomen [abdɔmɛn] *m. anat.* abdomen.
abeille [abɛj] *f.* albină.
aberrant, ~e *adj.* aberant.
aberration *f.* aberație.
abêtir *vt., vr.* a (se) prosti, a (se) îndobitoci.
abêtissement *m.* tâmpire, îndobitocire.
abhorrer *vt.* a detesta, a urî.
abîme *m.* abis, prăpastie, beznă.
abîmer **1. vt., vr. fam.** a (se) strica, a (se) deteriora. **2. vr. fig.** a se adânci, a se pierde (în gânduri).
abject, ~e [abʒɛkt] *adj.* abject, josnic, ticălos.
abjection *f.* abjecție, josnicie, ticăloșie.
abjuration *f.* abjurație, renegare.
abjurer *vt.* a abjura, a renega.
abnégation *f.* abnegație, devotament.
aboi *m. inv.* lătrătură.
aboïement *m.* lătrat.
abolir *vt.* 1) *jur.* a abolii. 2) a desființa; a lichida, a suprima.
abolition *f. jur.* abolire.
abominable *adj.* 1) abominabil, înfiorător. 2) abominabil, desgustător, urât.
abomination *f.* ticăloșie, mârșăvie.
abominer *vt.* a detesta.
abondance *f.* 1) abundență, belșug. 2) bogăție. // *parler d'~* a improviza.
abondant, ~e *adj.* abundent, îmbelșugat.
abonder *vi.* a abunda în..., a fi bogat în..., a fi plin de...
abonnement *m.* abonament.
abonner *vt., vr.* a (se) abona (la).
abonnir *vt., vr.* a (se) îmbunătăți, a (se) ameliora.
abord [abɔʀ] *m.* 1) acces. 2) *fig.* primire, întâmpinare. 3) *la pl.* vecinătate, împrejurimi. // *tout d'~* în primul rând.
abordable *adj.* 1) (*despre prețuri*) ac-

cesibil. 2) abordabil, accesibil. 3) *fig.* primitiv.
abordage *m. mar.* abordaj.
aborder **1. vi. mar.** a aborda, a acosta, a ajunge la țarm. **2. vt.** 1) a ataca o corabie. 2) a intra în vorbă, a se adresa cuiva. 3) *fig.* a trata (un subiect).
aborigène *adj.* aborigin, autohton.
aboucher **1. vt.** 1) *tehn.* a îmbina, a pune cap la cap. 2) *fig.* a pune în contact, în legătură (cu). **2. vr.** a intra în contact (cu cineva).
aboutir *vi.* 1) a ajunge (la), a atinge; a da (în); *la route ~ à la forêt* drumul ajunge până la pădure. 2) *fig. (despre acțiuni)* a reuși, a finaliza.
aboutissement *m.* 1) rezultat. 2) realizare.
aboyer *vi.* a lătra.
abrégé *m.* 1) rezumat; *en ~* în rezumat, pe scurt. 2) compendiu.
abrégement *m.* 1) prescurtare. 2) rezumare.
abréger *vt.* 1) a (pre)scurta. 2) a reduce; a trunchia.
abreuvage, abreusement *m.* adăpat.
abreuver *vt., vr.* a (se) adăpa.
abrevoir *m.* adăpătoare; jgheab (de adăpat).
abréviation *f.* abreviere, prescurtare.
abri *m.* 1) adăpost. 2) *fig.* refugiu; *à l'~* la adăpost, în siguranță.
abricot *m.* 1) caisă. 2) zarzără.
abricotier *m.* 1) cais. 2) zarzăr.
abriter **1. vt., vr.** a (se) adăposti. **2. vr. fig.** a se refugia.
abrogation *f. jur.* abrogare, anulare.
abroger *vt. jur.* a abroga, a anula.
abrupt, ~e [abʀypt] **1. adj.** abrupt. **2. m.** pantă abruptă.
abrutissement *m.* abrutizare; îndobitocire.
abscisse [apsis] *f. geom.* abscisă.
absence [apsãs] *f.* absență, lipsă; *en l'~* de... în absența..., în lipsa...
absent, ~e **1. adj.** 1) absent. 2) *fig.* distrat, neatent. **2. m., f.** absent; *les ~s* ont

toujours tort absenții sunt întotdeauna de vină.
absentéisme *m. ec. pol.* absenteism, absență sistematică.
absentéiste *adj., m., f. ec. pol.* absenteist.
absenter *vr.* 1) a absenta, a nu fi prezent, a lipsi. 2) a se retrage, a se îndepărta.
absinthe [apsɛt] *f. bot.* pelin.
absolu, ~e [apsɔly] *adj.* 1) *mat., fiz.* absolut. 2) *fig.* complet, total, desăvârșit; *confiance ~e* încredere totală. 3) *inv.* totalitar; despotic.
absolument [apsɔlymã] *adv.* 1) (în mod) categoric. 2) (în mod) obligatoriu. 3) neapărat, cu tot dinadinsul; *il faut ~ que...* trebuie neapărat să...
absolutisme *m. pol.* absolutism.
absolutiste *adj., m., f. pol.* absolutist.
absorbant, ~e **1. adj.** 1) absorbant. 2) *fig.* captivant. **2. m.** (corp) absorbant.
absorber [apsɔʀbɛ] **1. vt.** 1) a absorbi; a consuma. 2) *fig.* a preocupa, a captiva. **2. vr. fig.** a se cufunda, a se adânci.
absorption *f.* absorbtie, absorbtie.
absoudre *vt.* 1) *jur.* a achita. 2) *bis.* a dezlega, a ierta (de păcate). 3) *fig.* a ierta, a scuza.
abstenir *vr.* a se abține, a se reține; a se lipsi.
abstention *f.* abținere, reținere.
abstinence *f.* abstenență. // *faire ~ de...* a se abține, a se reține de la...
abstraction [apstraksjɔ̃] *f.* abstracție; *faire ~ de...* a face abstracție de...
abstraire *vt.* a abstrage.
absurde **1. adj.** 1) absurd. 2) *fam.* stupid. **2. m.** absurd, absurditate; *tomber dans l'~* a cădea în absurd; *par ~* prin absurd.
absurdité [apsyʀdite] *f.* 1) absurditate. 2) *fam.* prostie, stupiditate.
abus [aby] *m.* 1) abuz, exces; *jur.* ~ *d'autorité* abuz de putere. 2) eroare, greșeală; *c'est un ~ de croire...* este o eroare a crede...
abuser **1. vi.** a abuza, a face abuz. **2. vt.** a

înșela, a induce în eroare. **3. vr.** 1) a se înșela. 2) a-și face iluzii.
abysse *m.* abis, prăpastie.
acacia [akasja] *m. bot.* salcâm.
académicien, ~ne *m., f.* academician.
académie *f.* academie; *cu maj.* Academia franceză.
acajou *m. bot.* acaju, mahon.
acariâtre *adj. invar.* 1) morocănos, ursuz. 2) cusurgiu.
accablant, ~e *adj.* copleșitor; insuportabil; *chaleur ~e* zăduf, arșiță, căldură insuportabilă.
accablement *m.* 1) istovire, sleire (a puterilor). 2) *fig.* tristețe mare; apăsare
accabler *vt.* 1) a împovăra; a copleși. 2) a învinge, a zdrobi.
accalmie *f.* 1) acalmie. 2) *fig.* răgaz, răstimp de liniște.
accaparer *vt.* 1) a acapara, a monopoliza. 2) *fig.* a nu da răgaz. 3) a reține atenția.
accapar/eur, ~euse *m., f.* acaparator.
accéder [aksede] *vi.* 1) a avea acces. 2) a ajunge; a intra, a pătrunde, a răzbate. 3) *fig.* a fi de acord, a consimți.
accéléra/teur, ~trice **1. adj.** accelerator. **2. m. auto** accelerator.
accélération *f.* 1) accelerație. 2) accelerare.
accélérer *vt.* 1) a accelera, a grăbi. 2) *tehn.* a activa.
accent *m.* 1) *gram.* accent. 2) intonație, inflexiune (a vocii).
accentuation *f. gram.* accentuare; *l'~ de l'instabilité économique* accentuarea instabilității economice.
accentuer **1. vt.** 1) *gram.* a accentua, a pune accent. 2) *fig.* a sublinia, a scoate în relief. 3) *fig.* a spori; ~ *l'effort* a spori efortul. **2. vr.** a se accentua, a se intensifica.
acceptable *adj.* acceptabil.
accepter *vt.* 1) a accepta, a consimți. 2) *com.* a accepta, a onora; ~ *une traite* a onora o poliță.
acception *f.* accepți(un)e, sens, înțeles.
accès [aksɛ] *m.* 1) acces, intrare; *voie d'~*

cale de acces; *donner* ~ (à) a permite accesul. 2) *med.* acces, criză. 3) *fig.* acces, izbucnire (de furie).
accessibilité *f.* accesibilitate; *si* cărți
accessible *adj.* 1) accesibil, la îndemână. 2) (*despre oameni*) accesibil, abordabil
accession *f.* parvenire. // ~ *au pouvoir* ajungere la putere.
accessoire **1.** *adj.* accesoriu, secundar, auxiliar; *fig.* neglijabil. **2.** *m. pl.* 1) accesorii, recuzită. 2) furnituri.
accident *m.* accident; ~ *de circulation* accident de circulație. // *par* ~ accidental, din întâmplare.
accidenté, ~e **1.** *adj.* 1) (*despre terenuri, drumuri*) accidentat. 2) *fig.* agitat, zbuțuit.
accidentel, ~le *adj.* accidental, întâmplător.
accidenter *vt. fam.* a accidenta.
acclamation *f.* aclamație, ovație.
aclamer *vt.* a aclama, a ovaționa.
acclimation *f., acclimatement* *m.* acclimatizare, adaptare.
acclimater *vt., vr.* a (se) acclimatiza, a (se) adapta, a (se) obișnui.
accountance *f.* relație, legătură, raport.
accounter *vr.* a stabili legături de prietenie (cu); a se atașa (de).
accolade *f.* 1) îmbrățișare. 2) *poligr., arhit.* acoladă.
accommodable *adj.* acomodabil, adaptabil.
accommodage *m. culin.* preparare; asezonare.
accommodant, ~e *adj.* 1) (*despre caractere*) conciliant; blând. 2) (*despre oameni*) amabil, binevoitor.
accommodation *f.* acomodare, adaptare.
accommodement *m.* 1) acord, învoială. 2) împăcare.
accommoder **1.** *vt.* 1) a adapta, a modifica, a potrivi. 2) *culin.* a prepara; a asezona. **2.** *vr.* 1) a se mulțumi; a se împăca. 2) a cădea la învoială. 3) a se adapta, a se acomoda, a se conforma, a se obișnui. // *s'~ de tout* a fi mulțumit de toate.

accompagna/teur, ~trice *m., f.* 1) însoțitor, ghid. 2) *muz.* acompaniator.
accompagnement *m.* 1) însoțire. 2) *muz.* acompaniament muzical. 3) *culin.* garnitură.
accompagner **1.** *vt.* 1) a însoți. 2) *muz.* a acompania. 3) a adăuga, a alătura. **2.** *vr.* 1) a se întovărași. 2) a se acompania (la un instrument muzical).
accompli, ~e *adj.* 1) îndeplinit, terminat. 2) desăvârșit, perfect. 3) *fig.* fapt împlinit.
accomplir *vt.* a efectua, a realiza, a îndeplini, a săvârși. // ~ *des merveilles* a face minuni.
accomplissement *m.* 1) efectuare, realizare. 2) *fig.* desăvârșire.
accord *m.* 1) acord, (bună) înțelegere. // *être d'~* a fi de acord, a consimți; *d' un commun ~* a) de comun acord; b) în unanimitate. 2) *gram., muz.* acord. 3) consimțământ. 4) *pol.* acord, convenție. 5) acordare (a unui instrument).
accordéon *m.* acordeon.
accordéoniste *m., f.* acordeonist.
accorder **1.** *vt.* 1) a pune de acord; a împăca. 2) a acorda, a da; a conferi; ~ *une faveur* a acorda, a face o favoare. 3) *muz.* a acorda. **2.** *vr.* 1) a se înțelege, a fi de aceeași părere; a fi de acord. 2) *gram.* a se acorda. 3) a consimți.
accordeur *m.* acordor (de instrumente muzicale).
accoster *vt.* 1) *mar.* a acosta, a aborda, a trage la țarm. 2) a intra în vorbă (cu cineva); *fam.* a agăța (pe cineva).
accotement *m. c. f.* acostament.
accoter *vt., vr.* a (se) rezema (de), a (se) propti (de).
accotoir *m.* reazem.
accouchée *f.* lăuză, lehoză.
accouchement *m.* nașterea unui copil.
accoucher **1.** *vi.* 1) a naște, a da naștere; ~ *d'un garçon* a naște un băiat. 2) *fig., fam.* a crea; a produce. **2.** *vt.* a moși.
accouch/eur, ~euse **1.** *adj., m., f.* (doctor) mamoș. **2.** *f.* moașă.

accouder *vr.* a se sprijini în coate.
accoudoir *m.* reazem, rezemătoare (pentru coate).
accouplement *m.* 1) împerechere, împreunare. 2) *tehn.* cuplare; conector
accoupler **1.** *vt.* 1) a împerechea; a împreuna. 2) *tehn.* a cupla; a conecta. 3) a înjuga, a înhăma o pereche de animale. **2.** *vr.* (*despre animale*) a se împerechea (pentru reproducere).
accourir *vi.* a alerga, a veni în fuga mare.
accoutrement *m.* împopoțonare.
accoutumer **1.** *vt., vr.* a (se) obișnui, a (se) deprinde; a (se) familiariza. **2.** *vi.* a obișnui să...
accouvert *vi.* (*despre păsări*) a cloci.
accréditer **1.** *vt.* 1) a acredita; a imputernici. 2) *jur.* a garanta, a gira. **2.** *vr.* (*despre zvonuri*) a se propaga, a se difuza.
accréditeur *m. jur.* garant, girant.
accréditif *m. fin.* acreditiv.
accroc [akrɔ] *m.* 1) ruptură; agățatură. 2) *fam.* dificultate, piedică. 3) defect.
accrochage *m.* 1) agățare, suspendare. 2) ciocnire, coliziune (între vehicule). 3) *mil.* ciocnire, încăierare. 4) *sport* acroșaj. 5) *mar.* abordaj. 6) *fam.* conflict.
accroche-cœur *m.* cărlionț.
accrocher **1.** *vt.* 1) a agăța, a atârna, a suspenda. 2) a agăța, a rupe. **2.** *vr.* 1) a se agăța (de), a se prinde (de). 2) *fig.* a se crampona (de). // *s'~ à qn.* a se ține scai de cineva.
accroissement *m.* 1) *agr.* creștere, dezvoltare. 2) *fig.* sporire, mărire.
accroître *vt., vr., a* crește, a (se) mări, a spori.
accroupir *vr.* a se așeza pe vine.
accroupissement *m.* ședere pe vine.
accru *m. bot.* lăstar.
accrue *f.* 1) creștere, sporire. 2) *geol.* întinder (treptați).
accueil [akœj] *m.* 1) primire, întâmpinare; *faire bon (mauvais) ~ à qn.* a primi, a întâmpina cu căldură (cu răceală) pe cineva. 2) centru de primire.

accueillant, ~e *adj.* 1) (*despre oameni*) ospitalier, primitor, cordial. 2) (*despre locuințe*) plăcut, confortabil.
accueillir *vt.* 1) a primi, a întâmpina. 2) a primi favorabil; a găzdui.
acculer **1.** *vt.* 1) a încolți (pe cineva). 2) *fig.* a împinge la, a constrânge. **2.** *vr.* 1) a se propti cu spatele de perete. 2) a se da înapoi cu spatele.
accumulateur *m.* 1) om strângător. 2) *el.* acumulator.
accumulation *f.* 1) *ec. pol.* acumulare de fonduri. 2) acumulare; îngrămădire.
accumuler *vt.* 1) *ec. pol.* a acumula. 2) a acumula, a aduna; a îngrămădi.
accusa/teur, ~trice *m., f., adj.* acuzator
accusatif *m. gram.* acuzativ.
accusation *f.* 1) acuzare, învinuire, incriminare. 2) *jur.* acțiune în justiție.
accuser **1.** *vt.* 1) *jur.* a acuza, a incrimina. 2) *fam.* a învinui, a reproșa. 3) a sublinia, a accentua, a scoate în evidență. **2.** *vr.* 1) a se acuza (reciproc). 2) a-și imputa, a-și reproșa (reciproc). // ~ *réception de* a confirma, a aviza de primire.
acerbe [asɛrb] *adj.* 1) acru, înțepător. 2) *fig.* sever, aspru, caustic. // *une critique* ~ o critică necruțătoare.
acéré, ~e *adj.* 1) ascuțit, tăios. 2) *fig.* jignitor, caustic, mușcător; *parler d'un ton ~* a vorbi pe un ton jignitor.
acétone *f. chim.* acetona.
achalandage *m.* 1) atragere a clientelei. 2) clientelă. 3) totalitatea mărfurilor dintr-o prăvălie.
achalander *vt.* 1) a atrage clienți. 2) a aproviziona cu mărfuri.
acharné, ~e *adj.* 1) îndârjit, înverșunat; *combat* ~ luptă înverșunată. 2) hotărât, dârz. 3) încăpățânat.
acharnement *m.* 1) îndârjire, înverșunare. 2) încăpățănare. 3) hotărâre, dârzenie. // *avec* ~ cu îndârjire.
acharner **1.** *vt.* 1) a întârâta. 2) a îndârji. **2.** *vr.* a se îndârji, a se înverșuna.
achat *m.* 1) cumpăratură, târguială. 2)

com., fin. cumpărare; ~ à terme cumpărare pe credit; pouvoir d'~ putere de cumpărare.

acheminement *m.* 1) îndrumare, dirijare. 2) înaintare (progresivă).

acheminer **1.** *vt.* 1) a îndrepta, a dirija. 2) a trimite, a expedia. 3) *fig.* a îndruma, a orienta. **2.** *vr.* a se îndrepta (spre); ~ *vers la gare* a se îndrepta spre gară.

acheter *vt.* 1) a cumpăra. 2) a plăti; ~ *au comptant* a plăti cu bani gheață. 3) a mitui, a corupe.

acheteur, ~euse *m., f.* cumpărător, client.

achèvement *m.* 1) terminare, încheiere; desăvârșire. 2) finalizare.

achever **1.** *vt.* 1) a termina; a duce la bun sfârșit. 2) a finisa, a desăvârși. 3) *fig.* a da lovitura de grație; a da gata. **2.** *vi.* a termina, a isprăvi. **3.** *vr.* a se termina, a se încheia.

achillée [akije] *f. bot.* coada-șoricelului.

achoppement *m.* obstacol, piedică; dificultate. // *pierre d'~* obstacol, încercare (grea).

achopper *vi.* 1) a se împiedica. 2) *fig.* a se poticni, a eșua.

acide **1.** *adj.* 1) (*despre gust*) acid, acru; înțepător. 2) *fig.* dezagreabil. **2.** *m. chim.* acid.

acidité *f. chim., med.* aciditate.

acier *m.* 1) oțel. 2) *fig.* armă (de oțel).

aciérie *f.* oțelărie.

acné *f. med.* acnee.

à-côté *m.* 1) parte secundară; accesoriu. 2) supliment; adaos.

à-coup *m.* zdrunchinătură; șoc, oprire bruscă.

acquéreur *m.* 1) achizitor. 2) cumpărător, client.

acquérir *vt.* 1) a dobândi, a obține, a câștiga. 2) a cumpăra, a achiziționa.

acquiescer [akjes] *vi.* a aproba, a consimți, a încuviința.

acquis, ~e **1.** *adj.* obținut, dobândit; *mal ~* dobândit pe cale necinstită. **2.** *m.* cunoștințe; experiență (de viață), pricepere; *totalemant ~* întru totul

devotat. // *il a de l'~* el are experiență de viață.

acquisition *f.* 1) dobândire, procurare. 2) cumpărare; achiziție.

acquit [aki] *m.* chitanță, plată a datoriiilor bănești. 2) *jur.* achitare; *verdict d'~* verdict, sentință de achitare. // *par manière d'~* neglijent, într-o doară.

acquitter **1.** *vt.* 1) a achita, a plăti o datorie bănească. 2) *jur.* a declara nevinovat, a achita. **2.** *vr.* 1) a-și plăti datoriile bănești. 2) *fig.* a se achita de o obligație, de un comision.

âtre *adj.* 1) (*despre gust, miros*) acru. 2) *fig.* tăios, caustic, mușcător.

âcreté, acrimonie *f.* 1) areală, senzație de acru. 2) *fig.* causticitate, asprime.

acrobatie *m., f.* acrobat.

acrobatie *f.* acrobație.

acte *m.* 1) act, acțiune, fapt. 2) *teatru act; pièce en trois* ~ piesă în trei acte. 3) act, certificat; document oficial.

acteur, ~trice *m., f.* actor, artist; comediant.

actif, ~ive *adj.* 1) (*despre oameni*) activ, energic, dinamic. 2) (*despre remedii, medicamente*) eficace, cu efect.

action *f.* 1) acțiune, efect. 2) activitate. 3) faptă, act; *de bonnes (mauvaises)* ~s fapte bune (rele). 4) *jur.* acțiune, proces; *intenter une* ~ a intenta o acțiune, a face proces. 5) *tehn.* acționare. // *mettre en ~* a pune în mișcare.

actionnaire *m., f. ec., fin.* acționar.

actionner *vt. tehn.* 1) a acționa, a pune în mișcare. 2) *jur.* a intenta o acțiune.

activer **1.** *vt.* a accelera, a activa, a grăbi; a intensifica; ~ *le feu* a înțeți focul; ~ *la circulation du sang* a activa circulația sângelui. **2.** *vr. fam.* a se agita, a se preocupa intens.

activiste *m., f., adj. pol.* extremist; terorist.

activité *f.* 1) activitate, dinamism. 2) sârguință, hărnicie; energie. 3) eficacitate (a unui medicament).

actualisation *f.* actualizare.

actualiser *vt.* a actualiza.

actualité *f.* 1) actualitate; ~s *télévisées* actualități, cronică televizată. 2) *la pl.* informații.

actuel, ~le *adj.* actual, de actualitate. // *à l'heure ~le* la ora actuală, în momentul de față.

actuellement *adv.* actualmente, în prezent, acum.

acuité *f.* 1) ascuțime, acuitate. 2) *fig.* agerime, perspicacitate.

acupuncteur, acuponcteur *m. med.* acupunctur, specialist în acupunctură.

acupuncture, acupuncture [akypōktyr] *f. med.* acupunctură.

adage *m.* maximă, sentință, adagiu.

adaptable *adj.* adaptabil.

adaptateur *m. tehn.* 1) dispozitiv de adaptare. 2) adaptor.

adaptation *f.* 1) adaptare, ajustare. 2) *tehn.* montare, transpunere. 3) *biol.* acomodare.

adapter **1.** *vt.* 1) a adapta, a ajusta, a potrivi. 2) *tehn.* a monta, a transpune. **2.** *vr.* 1) a se adapta; a se obișnui. 2) a se conforma.

addition *f.* 1) adăugire. 2) *mat.* operație de adunare. 3) *fam.* notă de plată (într-un restaurant); *régler l'~* a achita nota de plată.

additionnel, ~le *adj.* adițional; suplimentar.

additionner *vt.* 1) *mat.* a aduna. 2) a adăuga. 3) a înmulți (cu).

adepte *m., f.* adept, partizan.

adéquat, ~e *adj.* adecvat, potrivit, corespunzător, convenabil.

adhérence *f.* 1) aderare, (a)lipire. 2) *anat.* aderență.

adhérent, ~e **1.** *adj.* 1) aderent, strâns lipit (de). 2) atașat, anexat. **2.** *m., f.* aderent, membru (al unui partid, al unei asociații); *carte d'~* carnet de membru.

adhérer *vt.* 1) a adera (la), a rămâne atașat. 2) *fig.* a adera, a se alătura (unei mișcări, unui partid); ~ *au mouvement syndical* a adera la mișcarea sindicală.

adhésion *f.* 1) *fiz.* adeziune. 2) *fig.* adeziune, aderare; consimțire.

adieu *interj., m.* adio, rămas bun. // *faire ses ~ à qn.* a se despărți de cineva.

adjectif, ~ive **1.** *adj.* adjectival. **2.** *m. gram.* adjectiv.

adjoindre *vt., vr.* a (se) asocia; a (se) încorpora; a (se) îngloba.

adjoint, ~e *adj., m., f.* adjunct, locțiitor.

adjonction *f.* adaos, adăugire.

adjuger **1.** *vt.* 1) *jur.* a adjudeca. 2) a acorda, a decerna, a da (un premiu). **2.** *vr. fam.* a-și însuși, a-și atribui. // *s'~ la meilleure part* a-și lua partea leului.

adjuration *f.* 1) implorare, rugămintă fierbinte. 2) descântec.

adjurer *vt.* a implora.

admettre *vt.* 1) a admite, a primi. 2) a admite, a fi de acord. 3) a permite, a îngădui.

administrateur, ~trice *m., f.* administrator.

administrat/if, ~ive *adj.* administrativ.

administration *f.* 1) administrare; gestiune. 2) administrație.

administrer *vt.* 1) a administra, a conduce. 2) *med.* a administra, a da un medicament. 3) *jur.* a prezenta (o dovadă).

admirable *adj.* admirabil, minunat, remarcabil.

admira/teur, ~trice *m., f.* admirator.

admirer *vt.* a admira.

admission *f.* 1) admitere, primire; *concorso d'~* concurs de admitere. 2) recunoaștere; acceptare.

admonestation *f.* 1) admonestare; muștrare, dojenire. 2) avertisment.

admonester *vt.* a admonesta; a muștra, a certa.

admonition *f.* dojană.

adolescence *f.* adolescență.

adolescent, ~e *adj., m., f.* adolescent.

adonner *vr.* 1) a se deda. **2.** a se consacra, a se dedica.

adopter *vt.* 1) *jur.* a adopta, a înfia. 2)

fig. a adopta, a-și însuși (o idee, un proiect).
adoption *f.* 1) *jur.* adoptare, inițiere. 2) *fig.* însușirea unei idei, a unui proiect.
adorable *adj.* adorabil; fermecător.
adora/teur, ~trice *m., f.* 1) adorator. 2) *fam.* adorator, curtezan.
adoration *f.* 1) adorare. 2) cult, venerație. 3) *fig.* adorație, iubire mare.
adorer *vt.* a adora, a venera.
adossement *m.* sprijinire, rezemare.
adossier *vt., vr.* a (se) rezema, a (se) sprijini cu spatele.
adoucir 1. *vt.* 1) a îndulci. 2) *fig.* a atenua, a modera. 3) *fig.* a alina, a ușura (o durere, un necaz). 4) *tehn.* a poliza, a șlefui, a lustrui. 2. *vr.* 1) (*despre timp*) a se mulia. 2) *fig.* a se tempera, a se calma.
adouissage *m.* *tehn.* lustruire, șlefuire, polizare.
adoucissement *m.* 1) îndulcire. 2) *fig.* atenuare, moderare. 3) *fig.* alinare (a unei dureri); ușurare (a unei pedepse).
adresse *f.* 1) îndemănare, pricepere, iscusință. 2) adresă, domiciliu. 3) adresă, comunicare oficială, destinație.
adresser 1. *vt.* a adresa, a trimite; ~ *une lettre* a trimite o scrisoare. // ~ *la parole à qn.* a se adresa cuiva; ~ *des compliments* a lăuda; ~ *des reproches* a dojeni, a mostra. 2. *vr.* 1) a se adresa (cuiva). 2) a se referi, a se raporta, a fi destinat; *ce film s'~ aux jeunes* acest film e destinat tinerilor.
adroit, ~e *adj.* 1) îndemânatic, dibaci, priceput. 2) *fig.* isteț, abil.
adulat/eur, ~trice *adj., m., f.* adulator, lingușitor.
adulation *f.* adulare, lingușire.
aduler *vt.* a adula, a linguși.
adulte *m., f.* adult.
advenir *vi.* (*folosit numai la pers.* 3 *sg.* și *la inf.*) a se întâmpla, a surveni; *quoi qu'il advienne* oricé s-ar întâmpla. // *adviene que pourra* fie ce-o fi.
adverbe *m. gram.* adverb.
adversaire *m.* adversar, rival; opozant.

aérage *m., aération* *f.* 1) aerisire, aeraj. 2) *tehn.* aerisire; *conduite d'~* ~ conductă de aerisire. 3) ventilare.
aérer *vt.* 1) a aerisi. 2) a ventila.
aérien, ~ne 1. *adj.* 1) aerian; *mil. forces ~nes* forțe aeriene. 2) *fig.* vaporos; diafan, gazos; *corps ~* corpuri gazoase. 2. *m.* radio antenă.
aérocable *m.* cablu aerian.
aérodrome *m.* aerodrom.
aérodynamique 1. *adj.* aerodinamic. 2. *f.* aerodinamică.
aérogare *f.* aerogară.
aéromodèle *m. av.* aeromodel.
aéromodélisme *m. av.* aeromodelism.
aéronaute *m.* aeronaut.
aéronautique 1. *adj.* aeronautic. 2. *f.* aeronautică.
aéronef *f.* aeronavă.
aéroplane *m.* aeroplan.
aéroport *m.* aeroport.
aérost *m. av.* aerostat, balon.
aérostation *f.* aerostație.
aérostatique 1. *adj.* aerostatic 2. *f.* aerostatică.
affabilité *f.* afabilitate, curtoazie.
affable *adj.* afabil, curtenitor.
affabulation *f.* fabulație.
affadir *vt.* 1) a lipsi de savoare. 2) *fig.* a lipsi de haz.
affadissement *m.* 1) lipsă de gust, de savoare. 2) *fig.* lipsă de haz, de umor
affaiblir *vt., vr.* 1) a slăbi, a (se) extenua. 2) a (se) slei, a (se) istovi (de puteri). 3) *fig.* a (se) reduce, a slăbi, a (se) micșora.
affaiblissement *m.* 1) slăbire (a puterii). 2) istovire, sleire. 3) estompare (a culorii).
affaire *f.* 1) afacere; *homme d'~* ~ s om de afaceri. 2) chestiune, problemă; *trabă.* 3) *jur.* proces; cauză. 4) *la pl.* obiecte personale, haine. // *avoir ~ à (avec) qn.* a avea treabă cu cineva; ~ *de cœur* problemă sentimentală; *les ~s sont les ~s* frate, frate, dar brânza-i cu bani.
affairé, ~e *adj. fam.* agitat, aferat.
affairement *m. fam.* agitație, forfotă.

affairer *vr. fam.* a se agita, a fi activ; a se afla în treabă.
affaireisme *m. peior.* afacerism.
affaireste *m. peior.* afacerist.
affaissement *m.* 1) *geol.* surpare, prăbușire (de teren). 2) *fig.* descurajare; cădere (morală).
affaisser 1. *vt.* 1) (*despre ape, ploii*) a surpa, a scufunda. 2) *fig.* a ceda. 2. *vr.* 1) *despre terenuri*) a se lăcomi. 2) a se îndoi, a se prăbuși. 3) *fig. (despre oameni)* a fi coșleșit.
affaler *vr. fam.* a se prăvăli; a cădea lat.
affamation *f.* **affament** *m.* 1) înfometare. 2) foamete.
affamé, ~e *adj., m., f.* 1) înfometat, flămând. 2) *fig.* lacom, avid, dornic de; ~ *d'argent* lacom, însetat de bani.
affamer *vt.* a înfometa.
affectedation *f.* 1) *jur.* afectare, destinare, atribuire. 2) lipsă de naturalețe. 3) simulare, imitație.
affecter 1. *vt.* 1) a afecta, a destina. 2) a atribui, a aloca. 3) a imita, a simula. 4) a afecta, a atinge. 5) a mișca, a emoționa; a mâhni. 2. *vr.* 1) a se lăsa impresionat. 2) a se întrista, a se mâhni.
affectif, ~ive *adj.* afectiv.
affection *f.* 1) afecțiune, dragoste, simpatie. 2) *med.* afecțiune, boală.
affectionner *vt.* a îndrăgi, a simți afecțiune.
affectivité *f.* afectivitate.
affectu/eux, ~euse *adj.* afectuos; tandru.
afférent, ~e *adj.* aferent.
affermage *f.* 1) arendare. 2) (contract de) arendă.
affermer *vt.* a arenda.
affermir *vt., vr.* a (se) întări, a (se) consolida.
affermissement *m. fig.* întărire, consolidare (a ideilor, părerilor).
affichage *m.* afișare, expunerea unui afiș.
affiche *f.* 1) afiș. 2) placardă, pancartă.
afficher 1. *vt.* 1) a afișa. 2) *fig.* a expune; a face paradă de. 2. *vr.* a se afișa, a apărea, a se arăta.
afficheur *m.* afișor.

affiler *vt.* a ascuți (un obiect tăios).
affiliation *f.* afiliere, afiliație.
affilier *vt., vr.* a se afilia, a adera la, a se asocia.
affiner 1. *vt. tehn.* a afina, a subția. 2. *vr. fig.* a se rafina.
affinité *f.* afinitate, simpatie, atracție.
affirmatif, ~ive 1. *adj.* afirmativ. 2. *f. gram.* propoziție afirmativă.
affirmation *f.* 1) afirmație, afirmare. 2) acțiunea de a se afirma.
affirmer 1. *vt.* 1) a afirma, a susține. 2) a manifesta, a da dovadă de. 2. *vr.* a se afirma, a se manifesta.
affixe [afiks] *m. lingv.* afix.
affliction *f.* durere (profundă), mâhnire, întristare (adâncă).
affliger *vt.* 1) a îndurera, a întrista (adânc). 2) (*despre boli*) a lovi, a atinge, a bătui.
affluence *f.* 1) afluență, mulțime (de oameni); aglomerație. 2) *fig.* abundență, bogăție de.
affluent, ~e *adj., m. geogr.* afluent.
affluer *vi.* (*despre ape*) a curge (spre); a se vărsa (în).
afflux [afly] *m. med.* aflux.
affolement *m.* 1) spaimă. 2) pierdere a minții, nebulie.
affoler 1. *vt.* 1) a înnebuni, a scoate dm minți. 2) a îngrozi, a înspăimânta. 2. *vr.* 1) a se speria, a-și pierde capul. 2) *fam.* a-și ieși din minți, a-și pierde cumpătul.
affranchir 1. *vt.* 1) *ist.* a elibera (un sclav). 2) *jur.* a scuti (de taxe, impozite). 3) a timbra (o scrisoare, un pachet). 2. *vr.* a se elibera, a scăpa.
affranchissement *m.* 1) *ist.* eliberare, dezrobire (a sclavilor). 2) timbrare (a scrisorilor, pachetelor).
affres *f. pl.* spaimă, chinuri.
affr/eux, ~euse *adj.* îngrozitor, înfiorător; respingător, oribil.
affront *m.* afront, jignire, insultă.
affrontement *m.* 1) *tehn.* ajustare, potrivire cap la cap. 2) înfruntare, ciocnire.

affronter **1.** *vt.* 1) *tehn.* a ajusta, a potrivi cap la cap. 2) a înfrunta, a brava; a sfida. **2.** *vr.* a se înfrunta (reciproc), a se răzbi; pentru oameni și cârți
afin *adv.* ~*que...* pentru ca..., în scopul..., ca să...; ~*de...* pentru a..., în scopul de a...
african, ~**e adj.**, *m., f. cu maj.* african, (locuitor) din Africa.
agaçant, ~**e adj.** agasant, săcăitor.
agacement *m.* 1) strepezire a dinților. 2) *fig.* iritare, enervare. 3) *la pl.* neplăceri, necazuri.
agacer *vt.* 1) a strepezi (dinții). 2) *fig.* a agasa, a enerva, a irita.
agailardir *vt., vr.* a (se) inveseli.
âge *m.* 1) vârstă. 2) epocă, perioadă; *le Moyen* ~ Evul Mediu.
âgé, ~**e adj.** 1) în vârstă de. 2) vârstnic, bătrân.
agence *f.* agenție.
agencement *m.* îmbinare, aranjare, aranjament.
agencer *vt.* 1) a aranja, a combina. 2) *tehn.* a ajusta.
agenda [aʒɛ̃da] *m.* agendă, carnet.
agenouillement *m.* îngenunchere.
agenouiller *vr.* a îngenunchea.
agent *m.* 1) agent, factor; *les* ~s *atmosphériques* factorii atmosferici. 2) agent, reprezentant; ~ *de change* agent de schimb; ~ *de police* agent de poliție; ~ *d'assurances* agent de asigurare.
agglomérat *m. geol.* aglomerat, conglomerat.
agglomération *f.* 1) aglomerare, îngrămădire. 2) aglomerație.
agglomérer *vt., vr.* a (se) aglomera, a (se) strânge (la un loc), a (se) îngrămădi, a (se) aduna.
agglutination *f. lingv.* aglutinare.
agglutiner *vt., vr.* 1) *lingv.* a (se) aglutina. 2) a (se) uni, a (se) lipi (la loc).
aggravation *f.* agravare, înrăutățire.
aggraver *vt., vr.* a (se) agrava, a (se) înrăutăți.
agile *adj.* agil, sprinten.
agilité *f.* 1) agilitate, sprinteneală. 2) vioi-

ciune; ascuțime; ~ *de l'esprit* ascuțimea minții.
agir **1.** *vi.* 1) a acționa. 2) a se purta, a se comporta; *façon d'* ~ fel de a se comporta. 3) a acționa (asupra), a influența; ~ *sur l'esprit de qn.* a influența pe cineva. **2.** *vr. impers.* il s'agit de... a) este vorba de...; b) trebuie să... // ~ *en maître* a se purta ca un stăpân; ~ *à contre-cœur* a-și călca pe inimă.
agissant, ~**e adj.** eficient, eficace.
agissements *m. pl.* uneltiri, intrigi.
agita/teur, ~**trice** *m., f.* agitator.
agitation *f.* 1) agitație; forfotă. 2) *fig.* zbucium, tulburare. 3) mișcare; tulburări.
agiter *vt.* 1) a agita, a scutura, a clătina. 2) *fig.* a neliniști, a tulbura.
agneau *m.* 1) miel. 2) *fig. (despre oameni)* mielușel.
agnelle *f.* oiță, mioară.
agonie *f.* agonie.
agoniser *vi.* 1) a agoniza, a fi în (stare de) agonie. 2) *fig.* a fi în declin; a decădea.
agrafe *f.* 1) agrafă. 2) copcă; clamă. 3) *tehn.* scoabă. 4) paftă. 5) broșă.
agrafer *vt.* a prinde, a fixa cu agrafe.
agrafeuse *f. tehn.* mașină de prins agrafe, clame; capsator.
agraire *adj.* agrar, agricol.
agrandir *vt., vr.* 1) a (se) mări, a crește, a spori; a (se) extinde. 2) *fig.* a (se) înălța în grad.
agrandissement *m.* mărire, creștere; extindere.
agréable *adj. m., f.* 1) agreabil, plăcut. 2) simpatic, fermecător.
agréer **1.** *vt.* 1) a agreea; a vedea cu ochi buni. 2) a aproba, a încuviința (o cerere, un proiect, o propunere). // *veuillez* ~... primiți, vă rog... **2.** *vi.* a-i plăcea (cuiva), a-i fi pe plac, a-i conveni.
agrégat *m. constr.* agregat.
agrégation *f.* 1) agregare. 2) unire. 3) (în Franța) concurs pentru ocuparea unui post de profesor (de liceu sau universitar).

agrégé, ~**e m., f., adj.** profesor cu examen de agregatie.
agréger **1.** *vt.* 1) a admite într-o societate, într-un corp constituit. 2) a reuni, a aduna. **2.** *vr.* a se agregă, a se alipi.
agrément *m.* 1) consimțământ, aprobare. 2) agrement, distracție; *voyage d'~* călătorie de agrement. 3) plăcere.
agresser *vt.* a agresa, a ataca.
agresseur *adj., m., f.* agresor, atacator.
agressif, ~**ive adj.** agresiv, provocator, violent.
agression *f.* agresivitate, atac.
agressivité *f.* agresivitate.
agricole *adj.* agrar, agricol.
agriculteur *m.* agricultor.
agriculture *f.* agricultură.
agripper *vr.* 1) a se prinde cu ghearele. 2) a se agăța, a se înțeșta.
agripper *vt., vr.* 1) a (se) agăța, a (se) apuca, a (se) prinde (de); *s' ~ à une branche* a se agăța de o ramură. 2) *fig.* a (se) crampona.
agrotourisme *m.* agroturism.
agro-alimentaire *adj.* agro-alimentar.
agrochimie *f.* agrochimie.
agronome *m.* agronom.
agronomie *f.* agronomie.
agrums *m. pl.* (fructe) citrice.
aguerrir *vt., vr.* a (se) căli, a (se) întări.
aguets [aʒɛ] *m. pl.* pândă; *être (se tenir) aux ~* a sta la pândă, a pândi; b) *fig.* a aștepta momentul prielnic.
aguicher [agiʃɛ] *vt. fam.* a atrage, a ademni, a seduce.
aguich/eur, ~**euse** *m., f.* persoană provocatoare, aștătoare, seducătoare.
ahurir [ajurir] *vt. fam.* a aiuri, a năuci, a buimăci, a zăpăci.
ahurissant, ~**e adj.** uluitor, stupefiant.
ahurissement *m.* uluire, zăpăceală.
aide **1.** *f.* ajutor, sprijin; asistentă, protecție; *à l' ~ de...* a cu ajutorul..., grație..., datorită...; b) în ajutorul... **2.** *m., f.* adjunct.
aide-mémoire *m.* ghid, îndreptar.
aider **1.** *vt.* a ajuta, a sprijini. **2.** *vi.* 1) a contribui. 2) a ușura, a facilita. **3.** *vr.* a se

ajuta, a se folosi; *s' ~ d'un dictionnaire* a se folosi de un dicționar.
aïeul, ~**e** [ajœl] **1.** *m., f.* bunic, moș. **2.** *m. (pl. aïeux)* strămoși, străbuni.
aigle **1.** *m., f. ornit.* vultur, acvilă. **2.** *m.* 1) stemă, blazon (reprezentând un vultur); pajură. 2) *fig.* vultur, zmeu. // *regard d'~* privire pătrunzătoare, ochi ager. **3.** *f. la pl.* drapel, stindard (cu acvilă); *les* ~s *romaines* stindardele romane.
aiglon, ~**onne** *m., f.* vulturăș,
aigre **1.** *adj.* 1) acru. 2) (*despre alimente*) acrit, alterat. 3) (*despre mirosuri*) înțepător, acid. 4) (*despre oameni*) acru, morocânos. **2.** *m.* acru, acreală; *sentir ~* a mirosi a acru.
aigre-doux, ~**ce** *adj.* dulce-acrișor.
aigreur *f.* 1) acrimie, acreală. // *med.* ~s *d'estomac* arsuri, aciditate la stomac. 2) *fig.* amărăciune.
aigrir **1.** *vt.* 1) a acri, a înăcri. 2) *fig.* a dezgusta. **2.** *vr.* (*despre alimente*) a se oțeti, a se înăcri.
aigrissement *m.* acrire, înăcrire.
aigu, ~**ë** [egy] **1.** *adj.* 1) (*despre obiecte*) ascuțit. 2) (*despre senzații, sentimente*) intens, viu; acut. 3) (*despre privire, ochi*) scrutător, pătrunzător. 4) *fig.* ager, vioi, isteț. 5) (*despre voci, sunete*) strident, ascuțit. 6) (*despre acțiuni, conflicte*) înverșunat, dârz; acut. **2.** *m.* muz. notă înaltă.
aiguille [egyij] *f.* 1) ac; ~ *à coudre* ac de cusut; ~ *de sapin* ac de brad. 2) andrea. 3) indicator, limbă (la aparate de precizie). // *chercher l' ~ dans une botte de foin* a căuta acul în carul cu fân.
aiguiller [egyije] *vt.* 1) *c. f.* a manevra, a întoarce macazul. 2) *fig.* a îndruma, a orienta.
aiguilleur [egyijœr] *m.* acar, macagiur.
aiguillon [egyijɔ̃] *m.* 1) țepușă. 2) (la insecte) ac. 3) bot. ghimpe, spin. 4) *fig.* încurajare, stimulare.
aiguilloner *vt.* 1) a împunge, a îmboldi. 2) *fig.* a încuraja, a stimula.
aiguiser [egize] *vt.* 1) a ascuți. 2) *fig.* a